

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

14 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena, Țurcan Anatolie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocații Berezovschi Adrian și Malesenco Dumitru în numele inculpatului Cojocaru Cristian, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 februarie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Cojocaru Cristian Xxxx, născut la xxxxx, originar din r-nul xxxx, s. xxxxx și domiciliat în r-nul xxxx, s. xxxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 15.01.2020 - 01.12.2020 (prima instanță);
2. 24.12.2020 - 03.02.2021 (instanța de apel);
3. 19.04.2021 – 14.07.2021 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia (sediul Central) din 01 decembrie 2020, cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Cojocaru Cristian a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 4 ani închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În temeiul art. 90¹ Cod penal, a fost dispusă suspendarea parțială a executării pedepsei aplicate, urmând a fi executată prima parte a pedepsei – 2 ani închisoare în penitenciar de tip deschis, iar executarea restului pedepsei – 2 ani închisoare a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

De asemenea, a fost dispusă încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului suma de 5636 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate în legătură cu efectuarea expertizei.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Cojocaru Cristian, la 05.10.2019, aproximativ la ora 01:25, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, fiind în posesia permisului de conducere valabil de categoria corespunzătoare, pe timp de noapte, în condiții de vizibilitate redusă,

conducând automobilul de model „Renault Megane” cu număr de înmatriculare xxxxxx, în care se afla de unul singur, se deplasa pe traseul R7, km 30, din direcția s. Chetrosu, r-nul Drochia, spre s. Zgurița, r-nul Drochia.

În timpul deplasării pe acest traseu, aflându-se în zona de acțiune a marcajului rutier orizontal 1.1.1 al Regulamentului Circulației Rutiere, conform căruia: *„Linia îngustă continuă semnifică: lit.a) delimitarea fluxurilor de transport de sensuri opuse pe sectoarele de drum periculoase, care au două sau trei benzi pentru circulație; lit. c) delimitarea locurilor pe carosabil unde intrarea este interzisă”*, conducătorul auto Cojocaru Cristian nu a manifestat prudență sporită la trafic, nu a apreciat corect situația rutieră în care se afla autovehiculul în momentul respectiv, nu a ținut cont de condițiile de vizibilitate redusă, existența unor obstacole pe sectoarele drumului, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier, lățimea carosabilului, gabaritele vehiculului și intervalele de siguranță necesare, de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei, benzii de circulație și modalității de conducere a vehiculului, prin ce a încălcat prevederile pct. 45 subpct.1) și 2) al Regulamentului circulației rutiere (RCR), conform căruia: *„1) Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră; 2) iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”*, precum și prevederile pct.42 subpunctele 2) și 3) din RCR, potrivit căruia: *„Pe drumurile cu circulație dublu sens care au cel puțin două benzi pe direcție este interzisă intrarea pe banda de circulație destinată sensului opus” și respectiv, „...Intrarea pe banda extremă stângă destinată circulației în sens opus este interzisă”*, și pct. 39 subpct. 1) din RCR, conform căruia: *„Înainte de începerea deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic”*, precum și cerințele pct.3 din RCR, conform căruia: *„Participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sunt provocate de circumstanțe iminente”* și pct.10 subpct. 1) lit. b) din același regulament, conform căruia: *„Persoana care conduce un vehicul trebuie să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță*

vehiculul pe drum”, precum și prevederile art. 22 din Legea nr.131 - XVI din 07.06.07 „Privind siguranța traficului rutier”, care în alin. (4) lit. b) stipulează că: „Participanții la traficul rutier sunt obligați să manifeste un comportament care să asigure fluența și siguranța traficului, să nu pericliteze siguranța unor alți participanți la trafic, să nu cauzeze prejudicii mediului înconjurător, proprietății publice sau private”, și ca urmare a încălcărilor admise ale Regulamentului circulației rutiere, neregulamentară, în loc unde este interzisă intrarea pe banda de circulație destinată sensului opus, și-a schimbat direcția de deplasare pe banda stângă de circulație, unde cu automobilul pe care îl conducea, a comis tamponarea ambulanței de model „Volkswagen Transporter” cu numărul de xxxxxx, condus de către conducătorul auto Banaru Valeriu, ce se afla în pană, pe banda stângă de circulație, relativ deplasării automobilului condus de către Cojocaru Cristian, spre direcția s. Chetrosu, r-nul Drochia, în care se mai aflau, părțile vătămate Guțu Ion, Stati Galina, Ojovan Iulia și martorul Munteanu Marin.

În rezultatul accidentului rutier, autovehiculele au fost considerabil deteriorate, pasagerei Stati Galina, conform raportului de expertiză judiciară medico-legală nr.201918D0100 din 11.11.2019, i-a fost cauzată o vătămare corporală ușoară sub formă de: „traumatism cranio-cerebral închis, contuzia cerebrală, contuzia țesuturilor moi a capului”, pasagerului Guțu Ion, conform raportului de expertiză judiciară medico-legală nr.201918P0392 din 07.08.2019 i-a fost cauzată o vătămare corporală ușoară sub formă de: „fractură închisă a oaselor nazale, excoriația frunții dreapta, echimoze sub ambii ochi, comoția cerebrală”, pasagerei Ojovan Iulia, conform raportului de expertiză judiciară medico-legală nr.201918D0101 din 11.11.2019, i-a fost cauzată o vătămare corporală medie sub formă de „fracturi închise a oaselor bazinului pe dreapta și claviculei stângi, echimozele corpului, comoție cerebrală”, iar conducătorului ambulanței Banaru Valeriu, i-au fost cauzate vătămări corporale grave periculoase pentru viață, în urma cărora acesta a decedat.

Conform raportului de expertiză judiciară medico-legală nr.201918C0113 din 05.10.2019, „moartea lui Banaru Valeriu născut la xxxxxxx, a survenit în rezultatul leziunilor corporale grave, periculoase pentru viață, sub formă de fracturi multiple a coastelor pe ambele părți cu lezarea pulmonilor și aortei, lezarea splinei, care s-a complicat cu scurgeri de sânge intra-toracal și abdominal abundent cu șoc hemoragic, prin ce se confirmă datele necropsiei. La examinarea externă s-au depistat următoarele leziuni corporale: plăgi contuze a nasului și gambei drepte, echimoza cutiei toracice pe stânga”.

Acțiunile lui Cojocaru Cristian au fost încadrate de către prima instanță în baza art. 264 alin. (4) Cod penal - adică, încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, fiind în stare de ebrietate, încălcare care a cauzat din imprudență decesul unei persoane.

2. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către:

2.1. Procuror, care a solicitat casarea parțială a sentinței în latura stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Cojocaru Cristian să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 5 luni (cu aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3¹) Cod penal), cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- sentința este nefondată sub aspectul blândeții pedepsei stabilite;
- prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului nu a verificat cu destulă amplitudine incidența prevederilor art. 61, 75 Cod penal, în cauza examinată și nu a ținut cont într-o măsură suficientă de caracterul social periculos al faptelor comise și de consecințele care au survenit în urma comiterii infracțiunilor incriminate;

- deși instanța a reținut în sarcina inculpatului Cojocaru Cristian, circumstanțe atenuante a răspunderii penale conform art. 76 Cod penal - recunoașterea deplină a vinovăției inculpatului și recuperarea prejudiciilor materiale și morale părților vătămate, nu a reținut în calitate de circumstanță agravantă, în acord cu art. 77 Cod penal (deși a fost invocat în rechizitoriu și în discursul acuzatorului) – săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară;

- Cojocaru Cristian nu a stat pe calea corijării și nu a înțeles consecințele negative ale faptelor sale menționate mai sus, or, infracțiunile prevăzute de art. 264¹ Cod penal și art. 179 alin. (2) Cod penal au fost comise până la comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, concluzionând că inculpatul nu și-a făcut concluziile de rigoare atunci când a ispășit pedeapsa penală aplicată anterior, adoptând un comportament iresponsabil, atunci când a urcat în stare de ebrietate la volanul automobilului;

- circumstanțele reale reținute în sarcina lui Cojocaru Cristian indică la faptul, că pentru a atinge scopul pedepsei prevăzut de legiuitor la art. 61 Cod penal, cel mai eficient mijloc de corectare a acestuia este aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare fără aplicarea prevederilor art. 90¹ Cod penal, or, prin suspendarea parțială a executării pedepsei nu se va atinge scopul pedepsei penale, servind ca un exemplu negativ pentru alte persoane din rândul persoanelor predispuse la comiterea faptelor similare și mai mult decât atât, o astfel de pedeapsă poate denigra imaginea justiției în fața societății.

2.2. Avocatul Berezovschi Adrian în numele inculpatului Cojocaru Cristian, care a solicitat, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată inculpatului o pedeapsă în limitele admise de legislația penală cu aplicarea

prevederilor art. 90 Cod penal și stabilirea pedepsei penale cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- la materialele cauzei penale în cadrul examinării cauzei penale au fost anexate tranzacții de împăcare cu părțile vătămate prin care se confirmă faptul, că Cojocaru Cristian imediat după săvârșirea infracțiunii a reparat maxim posibil prejudiciul material cauzat părților vătămate;

- inculpatul Cojocaru Cristian a dat declarații sub jurământ în legătură cu învinuirile incriminate, recunoscându-și integral vinovăția și căindu-se sincer în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal;

- prima instanță a interpretat eronat aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, art. 70 alin. (3¹) și art. 79 alin. (1) Cod penal, iar la adoptarea sentinței instanța a depășit limita maximă admisibilă a pedepsei stabilite;

- prima instanță nu a ținut cont de faptul că Cojocaru Cristian și-a recunoscut vina, se căiește sincer de cele întâmplate, a contribuit activ la stabilirea circumstanțelor săvârșirii infracțiunii prin darea de declarații, prin recunoașterea vinovăției, a reparat integral prejudiciul material cauzat părților vătămate, circumstanță care în viziunea apărării, joacă un rol important la individualizarea pedepsei penale;

- aplicarea unei pedepse în baza prevederilor art. 90 Cod penal și anume o pedeapsă cu suspendarea condiționată este una rezonabilă și oportună.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 februarie 2021, a fost respins ca nefondat apelul declarat de avocatul Berezovschi Adrian în numele inculpatului Cojocaru Cristian și a fost admis apelul declarat de procuror, cu casarea încheierii primei instanțe și casarea parțială a sentinței primei instanțe în latura pedepsei, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Cojocaru Cristian condamnat în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3¹) Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i s-a stabilit pedeapsa de 3 ani 3 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că părțile în proces nu au prezentat și nu au solicitat admiterea unor noi probe, nefiind solicitată verificarea și reaprecierea acelor probe care deja sunt anexate la dosar, sentința primei instanțe nefiind contestată sub aspectul stabilirii circumstanțelor de fapt ale cauzei și nici în latura încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Cojocaru Cristian, sentința fiind criticată doar în latura pedepsei penale.

Instanța de apel a reținut că prima instanță a aplicat eronat prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală și art. 70 alin. (3¹) Cod penal, or aceasta nu a

motivată necesitatea aplicării pedepsei în limitele generale, a depășit limita maximă admisibilă a pedepsei stabilite, or, prin prisma aplicării prevederilor citate supra, reieșind din pedeapsa cu închisoarea, limitele generale sunt, de la 4 la 8 ani închisoare, noile limite reduse prin aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală și art. 70 alin. (3¹) Cod penal, sunt: 2 ani 5 luni – limita minimă și 3 ani și 6 luni – limita maximă.

De asemenea, instanța de apel a indicat că prima instanță greșit prin încheierea din 01.12.2020 a corectat eroarea admisă în temeiul art. 249-250 Cod de procedură penală, or motivarea neaplicării reducerii de pedeapsă prin prima art. 70 alin. (3¹) Cod penal, nu cade sub incidența noțiunii de omisiune vădită.

Totodată, instanța de apel a acceptat criticile procurorului privind inoportunitatea aplicării prevederilor art. 90¹ Cod penal, din motiv că potrivit sentinței Judecătorei Bălți (sediul Central) din 22.03.2018, Cojocaru Cristian a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin.(4) Cod penal, fiind pedepsit cu muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 100 ore, iar potrivit sentinței Judecătorei Drochia (sediul Central) din 18.12.2019, în privința lui Cojocaru Cristian a fost încetat procesul penal în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, în legătură cu împăcarea părților.

Astfel, instanța de apel a conchis că Cojocaru Cristian nu a stat pe calea corijării și nu a conștientizat consecințele negative ale faptelor comise, or, deși a comis anterior două infracțiuni și primind pedeapsă neprivativă de libertate, nu și-a făcut concluziile de rigoare, urcând în mod repetat, în stare de ebrietate la volanul automobilului „Renault Megane” cu număr de înmatriculare xxxxxxxx, dar de această dată consecințele au fost mult mai grave, fiind provocate vătămări de diferită gravitate, două persoane cu vătămare ușoară, o persoană cu vătămare medie, și o persoană cu vătămări corporale grave, în rezultatul cărora aceasta a decedat.

În acest sens, instanța de apel a atestat că pentru a atinge scopul pedepsei prevăzut de legiuitor la art. 61 Cod penal, cel mai eficient mijloc de corectare a inculpatului este aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, fără aplicarea prevederilor art. 90¹ Cod penal, or, prin suspendarea parțială a executării pedepsei nu se va atinge scopul pedepsei penale, respectiv, în condițiile speței prima instanță nejustificat a concluzionat aplicabilitatea art. 90¹ Cod penal, care reglementează condamnarea cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoarea.

La fel, instanța de apel a respins solicitarea părții apărării cu privire la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, menționând că nu este oportună aplicarea acestora, or urmează a se ține cont de categoria infracțiunii comise, care este o infracțiune gravă, de faptul că inculpatul nu este la prima abatere de la norma penală, anterior a comis alte două infracțiuni, în rezultatul comiterii infracțiunii s-au cauzat leziuni corporale ușoare la două părți vătămate, o parte vătămată

suportând leziuni corporale medii, iar o victimă în urma leziunilor corporale grave primite a decedat.

În același sens, instanța de apel a respins și alegațiile părții apărării că nu s-a ținut cont de faptul, că Cojocaru Cristian și-a recunoscut vina, se căiește sincer de cele întâmplate, a contribuit activ la stabilirea circumstanțelor săvârșirii infracțiunii prin darea de declarații, prin recunoașterea vinovăției, a reparat integral prejudiciul material cauzat părților vătămate, argumentând că circumstanțele invocate au dat temei de aplicare a prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală și art. 70 alin. (3¹) Cod penal, și ca rezultat limita maximă a sancțiunii a fost redusă de la 8 ani închisoare la 3 ani și 6 luni, fiind redusă de instanța de apel la un termen de 3 ani 3 luni închisoare, pedeapsă pe care a considerat-o echitabilă.

4. Decizia instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către:

4.1. Avocatul Berezovschi Adrian în numele inculpatului Cojocaru Cristian, care invocă temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și solicită casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie stabilită inculpatului o pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

În argumentarea recursului, recurentul invocă motive similare cu cele din cererea de apel descrise în pct. 2.2, precum și că:

- la materialele cauzei penale sunt anexate tranzacții de împăcare cu părțile vătămate, ce confirmă că inculpatul imediat după săvârșirea infracțiunii a reparat maxim posibil prejudiciul material cauzat părților vătămate, fapt ce a fost confirmat și de părțile vătămate în ședința de judecată;

- pedeapsa aplicată este ilegală și contravine prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, art. 70 alin. (3), 79 alin. (1) Cod penal, reieșind din aceste prevederi, instanțele de judecată nu puteau condamna inculpatul la un termen mai mare de 3 ani 6 luni, ce nu a fost ținut cont de instanța de apel;

- instanța de judecată nu a luat în considerare că Cojocaru Cristian și-a recunoscut vina, se căiește sincer de cele comise, a contribuit la stabilirea circumstanțelor săvârșirii infracțiunii, prin darea de declarații și recunoașterea vinovăției, a reparat integral prejudiciul material părților vătămate, circumstanță care în viziunea apărării, joacă un rol important la individualizarea pedepsei penale și determină faptul corijării inculpatului;

- stabilirea pedepsei și suspendarea condiționată a executării acesteia în temeiul art. 90 Cod penal, este rezonabilă, și corespunde normelor de drept material și creează posibilitatea de a dovedi societății de către Cojocaru Cristian, că încrederea acordată va avea consecințe pozitive.

4.2. Avocatul Malesenco Dumitru în numele inculpatului Cojocaru Cristian la 05 iulie 2021 și la 08 iulie 2021, care indică temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și solicită casarea deciziei instanței de

apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri, cu aplicarea pedepsei în limitele admise de legislația penală și în temeiul art. 90 Cod penal, să fie dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- nu au fost întrunite elementele infracțiunii;
- pedeapsa aplicată este una ilegală, contrar normelor prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, art. 70 alin. (3), 79 alin. (1) Cod penal;
- în ședința de judecată au fost invocate prevederile art. 70 alin. (3¹) și 79 alin. (1) Cod penal, ce prevede că vârsta inculpatului care a săvârșit infracțiunea până la vârsta de 21 ani, se consideră circumstanță excepțională și pedeapsa se reduce cu 1/3 din limita de pedeapsă stabilită de norma materială în partea specială a Codului Penal, iar instanța de apel nu s-a expus pe aceste argumente;
- în urma calculului din limitele pedepsei prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, și anume limitele de la 4 la 8 ani închisoare, prin aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, art. 70 alin. (3¹) și 79 alin. (1) Cod penal, maximul pedepsei este de 3,6 ani, calculat în felul următor 4 ani termen minim - 1/3 conform art. 364¹ Cod de procedură penală, - 1/3 conform art. 70 alin. (3¹) și 79 alin. (1) Cod penal = 1,2 ani, și 8 ani termen maxim 1/3 conform art. 364¹ Cod de procedură penală, - 1/3 conform art. 70 alin. (3¹) și 79 alin. (1) Cod penal = 2,4 ani;
- instanțele de judecată urmau să țină cont de limitele pedepsei care urmează a fi aplicate, iar în cumul instanța nu putea condamna inculpatul la un termen mai mare de 3 ani 6 luni;
- instanța de fond nu a luat în considerare că inculpatul Cojocaru Cristian și-a recunoscut vinovăția, se căiește sincer de cele întâmplate, a contribuit activ la stabilirea circumstanțelor săvârșirii infracțiunii prin recunoașterea vinei și încheierea acordului de recunoaștere a vinei, a reparat integral prejudiciul material tuturor părților vătămate, ce joacă un rol important la individualizarea pedepsei și personalitatea inculpatului, ce denotă atitudinea inculpatului după survenirea circumstanțelor social periculoase, comportamentul acestuia față de părțile vătămate, față de societate, care până la sfârșit duce la caracterizarea corijării inculpatului.

5. La recursul ordinar declarat de avocatul Berezovschi Adrian în numele inculpatului, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, menționând că soluția instanței de apel, referitor la categoria și mărimea pedepsei stabilite inculpatului Cojocaru Cristian corespunde prevederilor art. 6, 7, 61, 70 alin. (3¹), 75-78 Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, fiind argumentată suficient prin prisma principiilor și criteriilor de individualizare a pedepsei și a luat în considerare că inculpatul nu este la prima abatere de la lege, anterior a fost tras la

răspundere penală, fapt ce denotă că inculpatul nu a pășit pe calea corijării, or acestuia i s-a acordat o dată șansa, dar a continuat calea infracțională.

6. Cu referire la recursul ordinar declarat de avocatul Berezovschi Adrian în numele inculpatului:

Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În speță se reține, că deși avocatul Berezovschi Adrian în numele inculpatului invocă temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, acesta își manifestă dezacordul cu individualizarea pedepsei stabilite, critici ce cad sub incidența temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, în sensul că: „s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale”.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că alegațiile recurentului invocate în cererea de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, din următoarele considerente.

Cu referire la criticile recurentului reflectate în pct. 4.1. a prezentei decizii, precum că: " *pedeapsa aplicată este ilegală și contravine prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, art. 70 alin. (3), 79 alin. (1) Cod penal, reieșind din aceste prevederi, instanțele de judecată nu puteau condamna inculpatul la un termen mai mare de 3 ani 6 luni, ce nu a fost ținut cont de instanța de apel;- instanța de judecată nu a luat în considerare că Cojocarul Cristian și-a recunoscut vina, se căiește sincer de cele comise, a contribuit la stabilirea circumstanțelor săvârșirii infracțiunii, prin darea de declarații și recunoașterea vinovăției prin recunoașterea vinovăției, a reparat integral prejudiciul material părților vătămate, circumstanță care în viziunea apărării, joacă un rol important la individualizarea pedepsei penale și determină faptul corijării inculpatului;* -

stabilirea pedepsei și suspendarea condiționată a executării acesteia în temeiul art. 90 Cod penal, este rezonabilă, și corespunde normelor de drept material și creează posibilitatea de a dovedi societății de către Cojocaru Cristian, că încrederea acordată va avea consecințe pozitive.", Colegiul penal constată că sunt neîntemeiate și reprezintă opinia subiectivă a recurentului, ce nu poate fi acceptată de instanța de recurs ordinar, având în vedere că instanța de apel just a reținut că în condițiile speței (*inculpatul deși și-a recunoscut vinovăția, s-a căit sincer, a recuperat prejudiciul cauzat părților vătămate, acesta a comis infracțiunea gravă - accidentul rutier fiind în stare de ebrietate cu grad avansat, în rezultatul căreia două persoane au suferit vătămări corporale ușoare, una vătămări corporale medii, și una vătămări corporale grave în rezultatul cărora a decedat*) că suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea nu este oportună și rațională, or aceasta nu va duce la realizarea scopului legii penale, de restabilire a echității sociale, corectare și reeducare a inculpatului Cojocaru Cristian, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane, și doar prin executarea reală a pedepsei stabilite, inculpatul Cojocaru Cristian va conștientiza gravitatea comportamentului său.

În acest sens, Colegiul penal invocă că din conținutul deciziei instanței de apel, rezultă cert că instanța de apel a luat în considerare circumstanțele invocate supra de recurent, casând sentința primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului Cojocaru Cristian i-a fost stabilită cu aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3¹) Cod penal, 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, în limitele reduse pedeapsa de 3 ani 3 luni închisoare, cu executare, conducându-se în deplină măsură de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 7, 75 Cod penal, ținând cont și de cerințele prevăzute de art. 61 alin. (2) Cod penal.

Astfel, Colegiul penal atestă că aceste prevederi legale au fost raportate just la circumstanțele cauzei penale, gravitatea infracțiunii săvârșite ca fiind una gravă, de faptul că inculpatul a săvârșit infracțiunea din imprudență, s-a căit sincer de cele comise și le regretă, precum și la personalitatea inculpatului Cojocaru Cristian, care anterior a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal la pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității (f.d. 118, 121-123, vol. I), antecedentul penal fiind stins, dar concluzii nu și-a făcut, nu s-a corectat și reeducat, nu a conștientizat gravitatea comportamentului său, dar a mai comis o infracțiune în stare de ebrietate ce a provocat vătămarea corporală ușoară a două persoane, vătămarea corporală medie a unei persoane, precum și vătămarea corporală gravă ce a dus la decesul a celei de a patra persoane.

Totodată, ce ține de temeiul de recurs invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că este

invocat declarativ, or din conținutul deciziei instanței de apel rezultă că instanța de apel s-a expus detaliat asupra cererii de apel și motivelor invocate de partea apărării, a examinat și s-a pronunțat asupra tuturor chestiunilor esențiale specificate ce țin de individualizarea pedepsei în prezenta speță, fără a comite vreo eroare de fapt sau de drept ce i-ar afecta legalitatea.

În acest sens, Colegiul penal analizând materialele cauzei, consideră că nu identifică temeiuri de a interveni în decizia instanței de apel, care este legală și întemeiată, or asupra aceluiași motive invocate în recurs, s-a expus suficient de argumentat și detaliat instanța de apel în decizia sa.

Prin urmare, Colegiul penal conchide, având în vedere veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției în partea pedepsei stabilite, și în virtutea corectitudinii acesteia și pentru a evita repetări inutile, că o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. Cu referire la recursul ordinar declarat de către avocatul Malesenco Dumitru în numele inculpatului:

Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal constată că acesta este inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este declarat peste termen.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, termenul de atac cu recurs a deciziei instanței de apel este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

La caz, se reține că dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 februarie 2021 în cauza penală privindu-l pe Cojocar Cristian, a fost

pronunțat la 03 februarie 2021, în prezența inculpatului Cojocaru Cristian, asistat de avocatul Berezovschi Adrian, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată din instanța de apel (f.d. 112, vol. II), fiind notificați că pronunțarea integrală a deciziei va avea loc pe data de 03 martie 2021.

Ulterior, la 03 martie 2021, în lipsa inculpatului Cojocaru Cristian și avocatului său, notificați, a fost pronunțată integral decizia instanței de apel, iar la 05 martie 2021 copia deciziei în limba română a fost expediată inculpatului (f.d. 124, vol. II).

Astfel, Colegiul penal menționează că potrivit prevederilor art. 422 Cod de procedură penală, termenul de declarare a recursului împotriva deciziei instanței de apel, curge de la data pronunțării integrale a acesteia.

În acest context, Colegiul penal reține că la 05 iulie 2021 prin poșta electronică (f.d. 142, vol. II) și la 08 iulie 2021 pe format de hârtie cu semnătură umedă, conform ștampilei Grefei Curții Supreme de Justiție (f.d. 151, vol. II), avocatul Malesenco Dumitru în numele inculpatului Cojocaru Cristian, declară recurs ordinar împotriva deciziei instanței de apel, evident peste termenul legal de declarare a recursului ordinar prevăzut de lege, fără a invoca careva argumente privind depunerea tardivă a recursului.

În acest sens, Colegiul penal statuează că termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca tardiv, deoarece legea procesual-penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

Prin urmare, Colegiul penal conchide, că recursul ordinar declarat la 05 iulie și 08 iulie 2021 de către avocatul Malesenco Dumitru în numele inculpatului, împotriva deciziei instanței de apel din 03 februarie 2021, pronunțată integral la 03 martie 2021, este inadmisibil, ca fiind declarat peste termen.

Mai mult, Colegiul penal notează că, o astfel de soluție este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul articolului 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea apelului/recursului ar împiedica rămânerea irevocabilă a deciziei și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice.

În hotărârea CtEDO pronunțată în cauza Ponomariov vs Ucraina (03 aprilie 2008) Curtea Europeană a notat că, deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe noi descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși, reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare,

reprezintă o decizie care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

De asemenea, Colegiul penal reține și jurisprudența CtEDO în hotărârea pronunțată în cauza Bodiș vs. Republica Moldova din 18 iunie 2019 (cererea nr. 7516/10), în care Curtea a statuat că admiterea cererii de recurs după o perioadă de timp considerabilă și în absența oricărei explicații plauzibile cu privire la motivul pentru care partea s-a aflat în imposibilitate de a se adresa mai devreme, s-a soldat cu ignorarea unui întreg proces judiciar, și în consecință s-a constatat încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a dreptului la un proces echitabil garantat de art. 6§1 CEDO.

7. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 2), 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 februarie 2021, în cauza penală privind-l pe **Cojocaru Cristian XXXX**, de către:

- avocatul Berezovschi Adrian în numele inculpatului Cojocaru Cristian, ca fiind vădit neîntemeiat;

- avocatul Malesenco Dumitru în numele inculpatului Cojocaru Cristian, ca fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **19 august 2021**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie